

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1950

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ

ΤΗΣ 28ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1950

ΥΨΗΛΟΤΑΤΕ,
ΚΥΡΙΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ,
ΚΥΡΙΑΙ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΙ,

Κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐξεφράζομεν τὴν ἐθνικὴν ἀνακούφισιν, διότι, παταχθείσης τῆς ἀντεθνικῆς ἀνταρσίας, ἡδύνατο πλέον ἀπερίσπαστον τὸ ἔθνος νὰ ἐπιδοθῆ εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν αὐτοῦ καὶ τὴν μετ' ἀσφαλείας ἐξακολουθήσιν τῆς ἐθνικῆς ζωῆς.

Ἄλλ' ἤδη μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν εὐοίωνον ἀνάπαυλαν τῆς ἐθνικῆς ταραχῆς, νέα βαρέα νέφη πυκνοῦνται κατὰ τὸν παγκόσμιον ὀρίζοντα ἀπειλοῦντα πλέον τὸν ὅλον πολιτισμὸν, οἷος οὗτος συνεκροτήθη δι' ἐργασίας αἰώνων καὶ ἀγώνων πνευματικῶν τῶν ἠθικῶς προηγμένων λαῶν.

Ἐκ τῶν εἰδικῶς τὴν Ἑλλάδα ἐνδιαφερόντων ζητημάτων παραμένει ἄλυτον, κατὰ τὸ πλεῖστον, τὸ ζήτημα τοῦ παιδομαζώματος, τὸ ὁποῖον ἐνέχει γενικωτέραν σημασίαν προσλαμβάνουσιν τὸν χαρακτήρα στίγματος τοῦ πολιτισμοῦ καὶ προμεμελετημένης γενοκτονίας, προσπαθούσης νὰ παρασκευάσῃ ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος ἐξ αὐτῶν τῶν σπλάγγνων αὐτῆς κατὰ μίμησιν ἀπισιῶν ἱστορικῶν περιόδων τῆς ὤμης Ἀσιατικῆς καὶ τότε βίας, νῦν δὲ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ψευδωνύμου δημοκρατίας, τῆς πράγματι βαρβάρου ἀπολυταρχίας.

Παρὰ πάσας τὰς διαμαρτυρίας καὶ τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ τῆς πνευματικῆς Ἐνώσεως τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν οὐδεις τῶν ἐνόχων συνεκινήθη πλὴν τῆς Νοτιοσλαβίας, διότι οὐδεις ἐξ αὐτῶν εἶναι δεκτικὸς τῆς πειθοῦς, ἀλλὰ μόνον τῆς βίας, οὐδὲ ἐρυθριᾷ διὰ τὸν παγκόσμιον στιγματισμὸν τῆς μυσσαρᾶς πράξεως.

Ἄλλ' εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπικρατήσῃ ποτὲ ὅπωςδῆποτε τὸ δίκαιον, ὅταν ὁ κίνδυνος κρούσῃ αὐτὴν τὴν ὑπόστασιν τῶν ἐνόχων καὶ ἐξαγνίσῃ τὴν τεταραγμένην ταύτην περίοδον, καθ' ἣν τὸ ἄδικον διεκδικεῖ τὴν θέσιν τοῦ δικαίου καὶ τὸ ἀνήθικον ἐκτοπίζει τὸ ἠθικὸν ἔρμα τοῦ πολιτισμοῦ.

Πρὸ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ ἔτος 1950 μνημονεύομεν μετ' εὐλαβείας τοὺς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκλιπόντας φίλους συνεργάτας.

1. Ὁ **Κωνσταντῖνος Καραθεοδωρῆ**, γόνος εὐκλεοῦς οἰκογενείας τοῦ Βυζαντίου, ὑπῆρξεν εἰς τῶν κορυφαίων μαθηματικῶν τοῦ κόσμου καὶ ἐδόξασε τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ἐν τῇ διεθνεῖ ἐπιστήμῃ, τιμήσας τὰ Πανεπιστήμια τῆς Γοττίγγης, τοῦ Βερολίνου, τῶν Ἀθηνῶν καὶ τελευταῖον τοῦ Μονάχου, ὡς καὶ πλείονας Ἀκαδημίας, τῶν ὁποίων ὑπῆρξε τακτικὸν μέλος. Ἐγένετο δὲ ὁ ἀείμνηστος ἀνὴρ καὶ ἰδρυτὴς τοῦ κατόπιν ἀτυχήσαντος Πανεπιστημίου τῆς πρὸς καιρὸν Ἑλληνικῆς Σμύρνης.

Τοῦ Κωνσταντίνου Καραθεοδωρῆ ἡ διάνοια δὲν ἦτο περιορισμένως μαθηματικὴ, ἀλλ' ἦτο ἀνοικτὴ πρὸς πᾶσαν μάθησιν θεωρητικὴν καὶ ἱστορικὴν καὶ λογοτεχνικὴν, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπέβαιναν ἢ μετ' αὐτοῦ ἀναστροφή μεστὴ πάσης διδασκαλίας καὶ κοινωνικῆς ἐξάρσεως, τὴν ὁποίαν ἐνίσχυε τὸ ἀκμαῖον πατριωτικὸν τοῦ ἀνδρὸς αἶσθημα.

Τεκμήριον τῆς πολυμερείας τοῦ ἐκλιπόντος ἦτο ἡ συγκρότησις τῆς μεγάλης αὐτοῦ βιβλιοθήκης, τῆς ὁποίας σημαντικὸν μέρος, τὰ *Orientalia*, ἡ φιλόπατρις αὐτοῦ ψυχὴ ἐσκέφθη νὰ καταλίπη εἰς τὴν ἡμετέραν Ἀκαδημίαν, οὕτω δὲ θὰ ὑπάρχη παρ' ἡμῖν αἴδιον μνημεῖον τῆς φιλοπάτριδος ἐκείνου διαθέσεως, προκαλοῦν τὴν ἡμετέραν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην.

2. Ὁ **Δημήτριος Λαμπαδάριος**, ἀπεχώρησε τῆς ζωῆς νέος καὶ ἐστέρησε προώρως τὴν Ἀκαδημίαν τῆς συνεργασίας του.

Ὁ ἀείμνηστος συνάδελφος ἦτο ὁ εἰσηγητὴς τῆς Γεωδαισίας καὶ Τοπογραφίας εἰς τὸ Ἑθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ δι' αὐτοῦ ἰδρύθη καὶ ἰδίᾳ Σχολὴ τοπογράφων μηχανικῶν. Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ ἴδρυσις καὶ διεύθυνσις τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, τῆς ὁποίας ἀναγκαῖον συμπλήρωμα ὑπῆρξεν ἡ συγκρότησις ἀεροφωτογραφικῆς ὑπηρεσίας, ἔργων ὠφελιμωτάτων διὰ τὸν καταρτισμὸν κτηματολογίου τῆς χώρας. Ἰδίᾳ κατεδείχθη ἡ χρησιμότης τῶν ἔργων τοῦ

Λαμπαδαρίου, ὅτε ἐντολῇ τῆς Κυβερνήσεως ὠργάνωσε καὶ διηύθυνε τὴν ὑπηρεσίαν κτηματολογίου καὶ σχεδίου πόλεως τῆς Θεσσαλονίκης πρὸς ἀνοικοδόμησιν τοῦ καέντος τῆς πόλεως μέρους. Ὡσαύτως ἀδρὸν δεῖγμα τῆς εἰδικότητος ταύτης ἦτο ὁ ἀεροτοπογραφικὸς χάρτης τῶν Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων, τὸ πρῶτον ὑπ' αὐτοῦ συνταχθεὶς, μεγάλως δὲ διευκολύνων πρὸς ἄλλοις καὶ τὰς ἀπογραφὰς τοῦ πληθυσμοῦ. Καὶ ἄλλαι δὲ ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι, ἰδίᾳ δὲ ἡ τῆς μετρήσεως τοῦ μεσημβρινοῦ ἀπὸ τοῦ Β. παγωμένου ὠκεανοῦ διὰ τῆς Μεσογείου μέχρι τῆς Ἀφρικῆς, γενομένη παμψηφεί δεκτὴ ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Γεωδαιτικῆς καὶ Γεωφυσικῆς Ἐνώσεως ἐν Στοκχόλμῃ, κατέστησαν εὐρύτερον γνωστὸν τὸν ἐκλιπόντα συνάδελφον.

Τὴν πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν εἰλικρινῆ ἀφοσίωσιν αὐτοῦ ἀπέδειξεν ὁ Δημήτριος Λαμπαδάριος διὰ τῆς εὐγενοῦς διαθήκης του, δι' ἧς κατέλιπεν εἰς τὸ ἡμέτερον ἴδρυμα τὴν μεγάλην αὐτοῦ κατὰ τὴν Λεωφόρον Συγγροῦ οἰκίαν.

Εἰς τὴν λύπην διὰ τὸν θάνατόν του προστίθεται καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς Ἀκαδημίας διὰ τὴν γενναϊόφρονα κληρονομίαν.

3. Ὁ Ἀλέξανδρος Διομήδης, διαπρεπῆς πολιτικός, τραπεζιτικὸς καὶ οἰκονομολόγος καὶ μελετητὴς τοῦ Βυζαντινοῦ βίου, ἀπέθανεν ἐν προβηβηκυίᾳ ἡλικία, ἀλλὰ διατηρῶν ἀνέπαφον τὴν διαύγειαν καὶ τὴν χάριν τῆς πολυμεροῦς του διανοίας. Ὑπηρετήσας πιστῶς τὴν πατρίδα καὶ ὡς Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ὡς πρῶτος Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὡς Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὡς Πρωθυπουργὸς κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς ζωῆς του ἀπῆλθεν ἐκ τῆς ζωῆς ἔχων ἡσυχον τὴν συνείδησιν ὅτι ἐξετέλεσε πλήρως τὸ πολιτικόν του καθῆκον ἐν τῇ διοικήσει τῆς χώρας. Ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐφηρμοσμένον μέρος τῆς πολιτικῆς ἀπερρόφησε σημαντικὸν χρόνον τῆς ζωῆς του, τὸ θεωρητικὸν καὶ ἐπιστημονικὸν μέρος, τὸ ὅποῖον ἀπετέλεσεν ἀδρᾶν προϋπόθεσιν καὶ ἀφετηρίαν τῆς πρακτικῆς του δράσεως, ὑπῆρξε σημαντικὸν καὶ θεμελιῶδες, καταδεικνύον ἄρτιον οἰκονομικὸν καὶ διοικητικὸν καταρτισμὸν ὡς καὶ εὐρεῖαν ἐπιστημονικὴν ἀντίληψιν. Ἀπὸ τοιαύτης προπαίδειας καὶ πολιτικῆς τε καὶ οἰκονομικῆς πείρας ὀρμώμενος, ἔχων δὲ ὡς ἐφόδιον καὶ φυσικὴν τινα ἱστορικὴν κλίσιν ἐπεδόθη μετὰ ζήλου εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς οἰκονομικῆς ἱστορίας τοῦ Βυζαντίου, τῆς ὁποίας πολλὰ θέματα μετὰ διαυγοῦς κρίσεως καὶ ἀσφαλοῦς γνώσεως, ἀλλὰ μετὰ γλαφυρότητος ἐξέθηκεν.

Ἡ τοιαύτη πολυσχιδῆς συγκρότησις τῆς ἐξαιρέτου προσωπικότητος τοῦ Ἀλεξάνδρου Διομήδους καὶ ἡ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου ἐνεργὸς ἀνάμειξις αὐτοῦ, τάσσει τὸν ἐκλιπόντα εἰς τὴν χορείαν τῶν ἐθνικῶν ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι καὶ διὰ τῶν διαθηκῶν αὐτῶν ἔδειξαν τὴν πρὸς τὰ ἐθνικὰ ἰδρύματα τῆς πατρίδος στοργὴν αὐτῶν. Ἡ Ἀκαδημία εἶναι εὐγνώμων, διότι ὁ Ἀλέξανδρος Διομήδης καὶ ταύτης γενναίως ἐμνήσθη ἐν τῇ ἐκδηλώσει τῆς τελευταίας του θελήσεως, ὥστε νὰ καταλάβῃ ἐδραίαν θέσιν μεταξὺ τῶν εὐεργετῶν αὐτῆς.

4. Ὁ Ἀδόλφος Wilhelm, ξένος ἐταῖρος τῆς Ἀκαδημίας καὶ παγκοσμίου κύρους ἐπιγραφικὸς καὶ ἱστορικὸς τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος, ἀπέθανεν ὑπερογδοηκοντούτης ἐν Βιέννῃ, ἀφοῦ συνεπλήρωσεν ἔνδοξον ἐπιστημονικὸν βίον.

Ὁ Wilhelm ἐχρημάτισε τὸ πρῶτον μαθητὴς καὶ ἔπειτα ὑποδιευθυντὴς καὶ διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις Αὐστριακῆς ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, διεξήγαγε τὰ ἀνασκαφὰς τῶν Λουσῶν τῆς Ἀρκαδίας καὶ ἐδημοσίευσεν μετ' ἄλλων τὰ εὐρήματα αὐτῶν, ἀλλὰ κυριώτατα ἀφιέρωσε τὰς δυνάμεις του εἰς τὴν μελέτην τῶν Ἀττικῶν καὶ ἄλλων Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν, τῶν ὁποίων ἀναριθμήτους ἐξέδωκε καὶ ἠρμήνευσε καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα καὶ τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ὡς καὶ εἰς πλεῖστα ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ τῆς ἀλλοδαπῆς, πρὸς δὲ τούτοις καὶ εἰς ὀγκώδη αὐτοτελῆ δημοσιεύματα. Περιηγηθεὶς δὲ μετ' ἄλλων Αὐστριακῶν ἐπιστημόνων διαφόρους ἀνεξερευνητούς περιοχὰς τῆς Μ. Ἀσίας, συνεκόμισεν πλούσιον ἐπιγραφικὸν ὑλικόν, τὸ ὁποῖον διδασκτικώτατα ἠρμήνευσε. Παρὰ ταῦτα σημαντικὴ ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ αὐτοῦ εἰς τὴν ἔκδοσιν πλειόνων τόμων τοῦ Συντάγματος τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιγραφῶν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου, μέχρι δὲ τῆς τελευταίας αὐτοῦ πνοῆς ἀδιαλείπτως εἰργάσθη περὶ τὴν ἐρμηνείαν τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν, ἐκτενεῖς δὲ αὐτοῦ πραγματεῖαι εἶναι κατατεθειμέναι εἰς τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας τῆς Βιέννης. Μακρὰ τοῦ Wilhelm πραγματεῖα, ἴσως ἡ τελευταία αὐτοῦ, περὶ τῶν Ἑλληνικῶν νομικῶν ἐπιγραφῶν, ἐκτυποῦνται εἰς τὰς Πραγματείας τῆς ἡμετέρας Ἀκαδημίας, πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ ἀοίδιμος ἀνὴρ ἰδιαιτέραν ἔτρεφε στοργὴν.

Ἡ πανθομολογουμένη δεινότης τοῦ Ἀδόλφου Wilhelm συνίστατο εἰς τὴν εὐρυτάτην γνῶσιν τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς σχετικῆς διεθνοῦς βιβλιογραφίας, τὴν ἐδραίαν γνῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, τῆς τε ἀρχαίας καὶ τῆς νεωτέρας, ἣν καὶ εὐχερῶς ἔγραφε, καὶ τὴν τε

λείαν ἐξοικείωσιν πρὸς τὸ ἐπιγραφικὸν ὕφος τῶν διαφόρων ἐπιγραφικῶν τάξεων καὶ τῶν διαλέκτων.

Εἰς τὴν ἀδιάλειπτον ταύτην ἐπιγραφικὴν ἐργασίαν τοῦ *Wilhelm* ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιγραφικὴ ὀφείλει κατὰ μέγιστον μέρος τὸν πλουτισμὸν καὶ τὴν προαγωγὴν αὐτῆς κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετίαν.

Ἐὰν δὲ προσθέσωμεν εἰς ταῦτα καὶ τὸν θερμὸν καὶ ἀνεπιφύλακτον φιλελληνισμὸν τοῦ ἀνδρὸς παρατηροῦμεν ὅτι οὐχὶ μόνον κορυφαῖον ἐπιστήμονα ἀπώλεσεν ἡ ἱστορικὴ καὶ ἐπιγραφικὴ ἔρευνα, ἀλλὰ καὶ πολῦτιμον φίλον ἀπώλεσεν ἡ Ἑλλάς.

Συμπληροῦσα ἑαυτὴν ἡ Ἀκαδημία ἐξέλεξε κατὰ τὸ ἔτος 1950 τακτικὸν αὐτῆς μέλος τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ διακεκριμένον λογοτέχνην κ. **Διονύσιον Κόκκινον**, ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς θὰ προαγάγῃ ἐν τῇ εἰδικότητι αὐτοῦ τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας.

Ἀντεπιστέλλοντα δὲ μέλη αὐτῆς ἐξέλεξεν ἡ Ἀκαδημία τὸν ἐν Παρισίοις Ἑλληνα διακεκριμένον καλλιτέχνην κ. **Δημήτριον Γαλάνην** καὶ τὴν Ἑλληνίδα ἐπιστήμονα καὶ καθηγήτριαν τοῦ ἐν *Leyden* τῆς Ὀλλανδίας Πανεπιστημίου Δ^{σα} **Σοφίαν Ἀντωνιάδου**, τιμῶσαν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ἐν τῇ ξένη καὶ τὸν ἐπιφανῆ νομικὸν καὶ ἐρευνητὴν τῆς ἱστορίας τοῦ Δικαίου Κ^{ον} **Elemér Balogh** δοκιμώτατα ἀσχολούμενον καὶ περὶ τὸ συγκριτικὸν δίκαιον.

ΔΩΡΕΑΙ - ΑΘΛΟΘΕΣΙΑΙ - ΚΛΗΡΟΔΟΣΙΑΙ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Παρήγοροι διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας εἶναι αἱ καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1950 παρασχεθεῖσαι εἰς αὐτὴν παρ' Ὀργανισμῶν καὶ ἰδιωτῶν δωρεαί, κληροδοσίαι καὶ χρηματικαὶ ἐνισχύσεις, αἱ ὁποῖαι διὰ τὴν γνωστὴν πενίαν τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτάτων πνευματικῶν ἰδρυμάτων ἀνεκούφισαν ἐν μέρει τὸν ἀναιμικὸν ἡμῶν προϋπολογισμόν, ὥστε νὰ δυνηθῇ οὗτος ἔστω καὶ ἀσθμαίνων νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς ἐπείγουσας δημοσιευτικὰς ὑποχρεώσεις, ἀποτελούσας γνώμονα τῆς ὄλης ἐπιστημονικῆς κινήσεως τῆς χώρας.

1. Ὁ ἀείμνηστος συνάδελφος **Δημήτριος Λαμπαδάριος** κατέλιπε διὰ διαθήκης, ὡς ἐλέχθη ἤδη, τὴν κατὰ τὴν Λεωφόρον Συγγοῦ οἰκίαν αὐτοῦ.

2. Ὁ ἀείμνηστος συνάδελφος **Ἀλέξανδρος Διομήδης** κατέλιπε

διὰ διαθήκης, ὡς ὡσαύτως ἐμνημονεύθη προηγουμένως, τὸ ποσὸν τῶν πέντε χιλιάδων Λιρῶν Ἀγγλίας, ἵνα ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν βραβεύονται ἱστορικὰ ἔργα.

3. Ὁ κ. **Κωνσταντῖνος Δαμβέργης** κατέθεσε τὸ ποσὸν τῶν δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀναστασίου Δαμβέργη πρὸς βράβευσιν ἔργου.

4. Ὁ κ. **Ἀθανάσιος Πετσάλης-Διομήδης** εἰς μνήμην Ἀλεξάνδρου Διομήδους κατέθεσε τὸ ποσὸν τῶν δύο ἑκατομμυρίων δρχ. πρὸς βράβευσιν ἔργου ἱστορικοῦ Βυζαντινοῦ περιεχομένου.

5. Ὁ **Δῆμος Αἰγίου** κατέθεσε τὸ ποσὸν τῶν 15 ἑκατομμυρίων πρὸς βράβευσιν συγγραφῆς τῆς Ἱστορίας τοῦ Αἰγίου.

6. Ἡ **Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος** διέθεσε τὸ ποσὸν τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων πρὸς ἔκδοσιν τῆς πραγματείας τοῦ Ἀδόλφου Wilhelm.

7. Ἡ **Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος** διέθεσε πέντε ἑκατομμύρια δρχ. πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐκτυπώσεως τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας. Εἰς μνήμην Ἀλεξ. Διομήδους διέθεσαν ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας :

8. Ἡ **Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος** πενήκοντα ἑκατομμύρια δραχμῶν.

9. Ἡ **Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος** δέκα ἑκατομμύρια δραχμῶν.

10. Ἡ **Γενικὴ Ἑλληνικὴ Ἐταιρία** πέντε ἑκατομμύρια.

11. Τὸ **Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ δανείων** ἔν ἑκατομμύριον καὶ

12. Τὰ **Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια** ἔν ἑκατομμύριον δραχμῶν.

Ὁ θάνατος ἐπιφανῶν Ἑλλήνων παρέχει τὴν ἀφορμὴν οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῆς Ἀκαδημίας, παρ' ὅλον δὲ τὸ θλιβερὸν τοῦ συμπτώματος εἴμεθα εὐγνώμονες πρὸς τοὺς ἐνθυμηθέντας τὴν Ἀκαδημίαν.

13. Ὁ κ. **Ἀλέξανδρος Φιλαδελφεὺς** κατέθεσεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸ ποσὸν τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δρχ., ἵνα ἀπονεμηθῇ ὡς ἔπαθλον τοῦ Φιλαδελφείου λυρικοῦ ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος ἰδρυθεὶς ὑπὸ τοῦ πάππου αὐτοῦ καὶ ἐπανειλημμένως τελεσθεὶς δι' ἄλλων πνευματικῶν ἰδρυμάτων, θέλει ἐφεξῆς κατ' ἔγκρισιν τῆς Ἀκαδημίας τελεῖσθαι ἐν αὐτῇ.

14. Ὁ Πρεσβευτὴς κ. **Ἀλέξιος Πάλης** προσέφερεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὸ ὑπόλοιπον μέρος τοῦ Ἀρχείου τῶν Οἰκονόμων ἐξ Οἰκονόμων, πολυτίμου συναγωγῆς ἐγγράφων καὶ ἐπιστολῶν.

15. Ἡ **Ἐκκλησία τῆς Κύπρου** ἀνήγγειλε τὴν γενναίαν αὐτῆς χο-

ρηγίαν πρὸς δημοσίευσιν τοῦ Β' τόμου τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Σωτηρίου ἐκδομένων «Βυζαντινῶν μνημείων τῆς Κύπρου».

16. Ὁ συνάδελφος κ. **Β. Κουρεμένος** προσέφερεν εἴκοσι δύο τόμους ἀξιολόγων Γαλλικῶν ἀρχιτεκτονικῶν συγγραμμάτων.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς δωρητὰς τούτους ἡ Ἐκτετατὴ Ἀκαδημία αἰσθάνεται εὐλικρινῆ εὐγνωμοσύνην.

Ἡ **Βιβλιοθήκη** τῆς Ἐκτετατῆς Ἀκαδημίας ηὐξήθη διὰ διακοσίων πενήκοντα ἐπτὰ τόμων καὶ διὰ τριακοσίων τεσσαράκοντα δύο τευχῶν ἡμετέρων καὶ ξένων περιοδικῶν, πάντων προερχομένων ἐκ δωρεᾶς ἢ ἀνταλλαγῆς.

Παρά τὸν μέγαν ἀριθμὸν πολυτίμων δημοσιευμάτων, τὰ ὁποῖα περιέχει ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἐκτετατῆς Ἀκαδημίας, καὶ μολονότι διαθέτομεν τὸν ἀρχήθεν δι' αὐτὴν προωρισμένον χώρον, ἡ ἀθλία κατάστασις τῶν οἰκονομικῶν τοῦ ἰδρύματος δὲν ἐπιτρέπει ἀκόμη τὴν ἀξίαν ἐγκατάστασιν τῆς βιβλιοθήκης, ὀργάνου σημαντικωτάτου πρὸς ἐπιστημονικὰς μελέτας, ἰδιαιτέρως δὲ ἀξιολόγου, διότι περιέχει σχεδὸν πάντα τὰ δημοσιεύματα τῶν Ἐκτετατῶν τοῦ κόσμου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐγένοντο ἐν τῇ Ἐκτετατῇ Ἀκαδημίᾳ ὑπὸ τακτικῶν καὶ προσέδρων μελῶν, ὑπὸ ξένων ἐταίρων καὶ ἀντεπιστελλόντων μελῶν καὶ ὑπὸ μὴ μελῶν πενήκοντα ἐν ὄλῳ ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις, πρὸς δὲ τούτοις τρεῖς ὀμίλια γενικωτέρου περιεχομένου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Τὰ δημοσιεύματα, δι' ὧν οἱ ἅπανταχοῦ ἐπιστήμονες ἐπικοινωνοῦσι πρὸς ἀλλήλους καὶ κινουσι τὴν ἐπιστήμην πρὸς πρόοδον, εἶναι καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν Ἐκτετατὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν τὸ μοναδικὸν μέσον πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτῆς ζωῆς. Διὰ τοῦτο δὲ πᾶς περιορισμὸς ἢ ἀναστολή τῶν δημοσιευμάτων ἀποτελεῖ ἐπιστημονικὸν θάνατον παντὸς ἐπιστημονικοῦ ἰδρύματος, κατ' ἀνάγκην δὲ καὶ θλιβερὰν μείωσιν τῆς ὅλης πνευματικῆς ἐμφανίσεως ἐκάστης χώρας ἐν τῇ διεθνῇ οἰκογενεῖᾳ τῆς ἐπιστήμης. Ἐνεκα τούτου δὲ πᾶσαι αἱ πεπολιτισμέναι χώραι, οὐδ' αὐτῶν τῶν κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἠττηθεισῶν ἐξαιρουμένων, δὲν ἐθεώρησαν τὴν ἐπιστήμην ὡς περιττὴν πολυτέλειαν, ἀλλὰ τοῦναντίον

ένισχυσαν τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν καὶ τὰ σχετικὰ δημοσιεύματα παντοιοτρόπως, ὀρθῶς πιστεύουσαι ὅτι τὸ ἐπιστημονικὸν ἐπίπεδον ἀποτελεῖ τὴν ἐθνικὴν προθήκην καὶ τὸν γνώμονα τῆς πνευματικῆς αὐτῶν ὑποστάσεως.

Ἡ Ἀκαδημία ἐξακολουθεῖ νὰ ἀγωνίζεται ἀγῶνα σκληρὸν πρὸς δημοσίευσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, οὕτω δὲ μόλις κατὰ τὸ ἔτος 1950 ἐκυκλοφόρησαν τὰ Πρακτικὰ τοῦ 1943 καὶ τοῦ 1946, ἐνῶ εὐρίσκονται ὑπὸ ἐκτύπωσιν τὰ πρακτικὰ τῶν ἐτῶν 1947, 1949 καὶ 1950. Τῶν Πραγματειῶν τῆς Ἀκαδημίας ἐκυκλοφόρησεν ὁ 13^{ος} τόμος, περιέχων ἐργασίας τῶν κ. κ. Γερ. Ἀλιβιζάτου καὶ Ἀ. Ἰουστινιανοῦ, Πέτρου Βάλληνδα καὶ Νικ. Πανταζοπούλου καὶ Ἀριστ. Κούζη. Ὑπὸ ἐκτύπωσιν δὲ εὐρίσκονται ὁ 15^{ος}, ὁ 16^{ος} καὶ ὁ 17^{ος} τόμος περιέχοντες ἐργασίας Ἀκαδημαϊκῶν καὶ μὴ μελῶν. Ὡσαύτως ὑπὸ ἐκτύπωσιν εὐρίσκεται ὁ 3^{ος} τόμος τῆς «Ἑλληνικῆς Βιβλιογραφίας» ὑπὸ Μέξη καὶ Γκίνη.

Ἐκ τῶν Ἐπετηρίδων τῶν Ἐπιστημονικῶν ἀρχείων τῆς Ἀκαδημίας ὑπὸ ἐκτύπωσιν εὐρίσκονται τοῦ Λεξικογραφικοῦ Δελτίου ὁ 5^{ος} τόμος, τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλλην. Δικαίου καὶ τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου ὁ 3^{ος} τόμος, τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου οἱ τόμοι 3^{ος} 4^{ος} καὶ 5^{ος}.

Θαρρυνόμενοι ἐκ τῶν εἰς μνήμην Ἀλεξ. Διομήδους δωρεῶν ἐπανελάβομεν τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1940 διακοπεῖσαν ἐκτύπωσιν τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γλῶσσης, ἔργου σημαντικοῦ, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τίτλον τῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ κομματώδης αὕτη πρόοδος τῆς ἐκδόσεως τῶν δημοσιευμάτων τῆς Ἀκαδημίας μειώνει τὸ ἔγκαιρον καὶ τὸ ἐπίκαιρον τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ σώματος ἢ διὰ τοῦ σώματος προφερομένων, ἀναστέλλει δὲ καὶ τὸν ζῆλον περαιτέρω ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, ἢ ὅποια ἐν τούτοις ἀποτελεῖ σημαντικὸν ἠθικὸν συμφέρον τῆς χώρας κατὰ πολὺ ἀνώτερον τοῦ ὕλικου.

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι οἱ δυνάμενοι θὰ βοηθήσουν πρὸς τοῦτο τὴν Ἀκαδημίαν, ἵνα μὴ ἀναμένη αὕτη τὴν ἐνίσχυσιν ἐκ τῶν «εἰς μνήμην» μόνον δωρεῶν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ - ΕΟΡΤΑΣΜΟΙ

Ἐνεκα τῆς οἰκονομικῆς ταύτης στενοχωρίας ἡ Ἀκαδημία δὲν ἤδου-

νήθη νὰ ἀποστείλῃ ἀντιπροσώπους εἰς πλεῖστα ἐπιστημονικά συνέδρια καὶ ἑορτὰς Πανεπιστημίων, εἰς τὰς ὁποίας ἐκλήθη. Εἶναι δὲ καὶ τοῦτο ἐξαιρέτως μειωτικὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιστήμης, ἢ ὁποία δὲν εἶναι κατωτέρα τῆς ἐπιστήμης ἄλλων χωρῶν ἐκπροσωποῦμένων συχνότατα διὰ πολυμελῶν ἐπιστημονικῶν ἀποστολῶν. Τοῦτο εἶναι ἐθνικὴ ἀνάγκη, ὅπως τύχη τῆς ἰδιαιτέρας προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα μὴ ἀναγκάζεται ἡ Ἀκαδημία καὶ τὰ ἄλλα ἐπιστημονικά καθιδρύματα νὰ ὀρίζωσιν ὡς ἀντιπροσώπους τοὺς ἑκασταχοῦ πρέσβεις, ἀρνούμενους μάλιστα καὶ τοὺς νὰ ἀποδεχθῶσι καὶ πολὺ ὀρθῶς βεβαίως, τοιαύτας ἐπιστημονικὰς ἀποστολάς.

Εἶναι δὲ ἡ αἴγλη τῆς Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας τοσοῦτον αἰσθητή, ὥστε καὶ ἡ ἐσχάτως ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν Johannesburg Πανεπιστημίου South African Society for Cultural Relations with Greece παρεκάλεσεν, ὅπως τῇ ἐπιτραπῇ νὰ ὀνομάσῃ τὴν Ἀκαδημίαν προστάτιδα αὐτῆς, ὅπερ καὶ εὐχαρίστως ἀπεδέχθη ἡ Ἀκαδημία.

Κατὰ μῆνα Ἰούνιον ἡ Ἀκαδημία ἐδεξιώθη ἐν τακτικῇ συνεδρίᾳ τὴν παρεπιδημοῦσαν ἐν Ἀθήναις πρεσβείαν τῆς Ἐθναρχίας Κύπρου καὶ προσεφώνησεν αὐτὴν ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Μαριδάκης ἐκφράσας τὰ εὐλόγως κατέχοντα πᾶσαν Ἑλληνικὴν καρδίαν συναισθήματα ἀπέναντι τῶν ἐθνικῶν πόθων τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλονήσου, ἀπήντησε δὲ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπροσωπείας Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυρηναίας κ. Κυπριανὸς ἐν μέσῳ γενικῆς συγκινήσεως τῆς πνευματικῆς ὁμηγύρεως.

Ὁ ἑορτασμὸς τοῦ γενεθλίου τοῦ Πλάτωνος, τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς πρώτης Ἀκαδημίας τῶν Ἀθηνῶν, ἐγένετο καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1950, ὁμιλήσαντος τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Π. Ζερβοῦ «περὶ τῶν Μαθηματικῶν τοῦ Πλάτωνος». Ὡσαύτως ἐωρτάσθη ἡ ἐθνικὴ ἑορτὴ τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου ὁμιλήσαντος τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Σπυρίδωνος Μελά μετ' εἰσήγησιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Τὰ ἐπιστημονικά παραρτήματα τῆς Ἀκαδημίας παρὰ τὴν μεμειωμένην αὐτῶν δύναμιν, λόγῳ τῆς μὴ πληρώσεως τῶν ὀργανικῶν αὐτῶν θέσεων ὑπὸ τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰργάσθησαν μετὰ ζήλου, ὅπως ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν τῶν ἀποστολῶν.

Α. Τὸ Ἄρχεῖον τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ συνετέλεσε τὴν ἀποδελτίωσιν πολλῶν χειρογράφων τοῦ Ἄρχείου τούτου ὡς καὶ τοῦ Λαογραφικοῦ Ἄρχείου πρὸς τούτους δὲ καὶ πλειόνων ἐντύπων. Τὸ δὲ συντακτικὸν ἔργον προέβη μέχρι τῆς τελικῆς διατυπώσεως τῶν ἄρθρων ὠρισμένων συντακτικῶν σειρῶν τῶν στοιχείων Β καὶ Γ, ὥστε ταῦτα νὰ εἶναι ἔτοιμα πρὸς ἐκτύπωσιν διὰ τὸν νέον τόμον τοῦ Λεξικοῦ.

Β. Τὸ Λαογραφικὸν Ἄρχεῖον ἐνισχύθη κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος διὰ τῆς εἰς αὐτὸ ἐκ τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ μεταθέσεως τοῦ εἰδικῶς περὶ τὴν λαογραφίαν ἀσχολουμένου συντάκτου κ. Κ. Ρωμαίου, ὡς καὶ διὰ τῆς ἐκ τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως ἀποσπάσεως δύο εἰδικῶν μουσικῶν, τῶν κ. κ. Σ. Σκιαδαρέση καὶ Σπ. Περιστερή, ὥστε νὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ ἔναρξις τῆς ἀπὸ τοσοῦτων ἐτῶν ἀναμενομένης ἐργασίας τῆς Ἐθνικῆς Μουσικῆς Συλλογῆς. Παρὰ τὴν ἀδυναμίαν πρὸς προκήρυξιν διαγωνισμῶν συλλογῆς λαογραφικοῦ ὕλικου καὶ πρὸς ἀποστολὴν συντακτῶν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν, τὸ Ἄρχεῖον ἀπέκτησε δέκα πέντε χειρογράφους συλλογὰς, συνταχθείσας ὑπὸ φοιτητῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Καθηγητοῦ κ. Μέγα, καὶ ἑτέρας ἑνδεκα χειρογράφους συλλογὰς δωρηθείσας ὑπὸ φίλων τοῦ Ἄρχείου καὶ περιεχοῦσας κείμενα λαϊκῆς μουσικῆς εἰς Βυζαντινὴν παρασημαντικὴν ὡς καὶ κείμενα λαογραφικῆς ὕλης.

Δυστυχῶς διὰ τὴν ἔλλειψιν γραφῶν, τῶν ὁποίων αἱ θέσεις παραμένουσιν ἀσυμπλήρωτοι, ἐμειώθη ἡ ἔκτασις τῆς ἀποδελτιώσεως, διότι τὸ ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν ἦτο ἠναγκασμένον νὰ ἐκτελῆ καὶ ἀντιγραφικὴν ἐργασίαν.

Κατὰ τὰ λοιπὰ συνετελέσθη ἀξιόλογος πρόοδος ἐν τῇ κατατάξει τῶν δημοτικῶν ᾠσμάτων, τῶν παροιμιῶν καὶ τῶν μύθων καὶ παραμυθίων.

Ὡσαύτως ἱκανῶς προέβη ἡ προπαρασκευὴ τῆς ἐκδόσεως τοῦ «Ἀπανθίσματος τῶν δημοτικῶν ᾠσμάτων» καὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ καταλόγου τῶν ἑλληνικῶν παραμυθίων.

Ἐκ παραλλήλου παρεσκευάσθη κατάλογος τῶν ἀκατατάκτων δημοτικῶν ᾠσμάτων ἐξ ἐντύπων συλλογῶν καὶ ἄλλων δημοσιευμάτων.

Ἐκτὸς τούτων ἐπερατώθη ἡ ἔκδοσις τῶν «Ζητημάτων τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας» τῶν παρεσκευασμένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἄρχείου κ. Μέγα πρὸς καθοδήγησιν τῶν συλλογῶν λαογραφικῆς ὕλης,

ὥστε αἱ συντασσόμεναι συλλογαὶ νὰ εἶναι ἐν γνώσει τῶν λαογραφικῶν προβλημάτων καὶ νὰ καταρτίζονται κατ' ἐπιστημονικὸν σύστημα.

Περὶ τῶν ἐκδόσεων τῶν ἐπετηρίδων τῶν Ἀρχείων ἐγένετο ἤδη λόγος προηγουμένως.

Ἄξια πάσης ἐξάρσεως εἶναι ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τῆς Ἐθνικῆς Μουσικῆς Συλλογῆς τῆς προσηρτημένης εἰς τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον, ἀλλ' ἀτονούσης μέχρι τοῦδε λόγῳ ἐλλείψεως εἰδικευμένων μουσικῶν παρὰ τῇ Ἀκαδημίᾳ. Ἡ Μουσικὴ Συλλογὴ ἀποκτίσασα κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐξ ἀποσπάσεως τὸ ποθούμενον προσωπικὸν ἠδυνήθη ἀπὸ τῆς 10^{ης} Φεβρουαρίου νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἔθνικῆς αὐτῆς ἀποστολῆς πρὸς περισυλλογὴν τῶν λαϊκῶν μελωδιῶν διὰ φωνοληπτικοῦ μηχανήματος τῆς Ἀκαδημίας, εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ὁποῦ προθύμως ἐπεκούρησε τὸ Ἐθνικὸν Ἰδρυμα Ῥαδιοφωνίας, δι' ὃ καὶ θερμῶς εὐχαριστοῦμεν αὐτό.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως ὅμως τῆς φωνοληψίας ἤρχισε καταρτιζόμενος ἐπιστημονικὸς κατάλογος τῆς μουσικῆς λαογραφίας καὶ ἀποδελτίωσις μουσικῆς ὕλης ἐκ πλειόνων μουσικῶν περιοδικῶν καὶ ἐντύπων συλλογῶν. Φωνοληψία λαϊκῶν μελωδιῶν ἐγένετο εἰς τὸν ἐν Καλλιθέᾳ συνοικισμὸν τῶν Ποντίων καὶ εἰς τὸν ἐν Ἀναστάσει Πειραιῶς (Ταμπουρίων) συνοικισμὸν τῶν ἐκ Καππαδοκίας Σινασιτῶν καὶ Φλογητινῶν, οὕτω δὲ ἀπετυπώθησαν ἐπὶ 23 δίσκων 68 ἐν ὄλῳ ἄσματα, ὡς αἰσία ἀπαρχὴ τοῦ ἔθνικοῦ ἔργου τῆς σωτηρίας τοῦ λαϊκοῦ μουσικοῦ θησαυροῦ ἀπὸ τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ ἐξαφανισμοῦ.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Ἀρχείου ἐπλουτίσθη δι' 82 νέων βιβλίων καὶ φυλλαδίων, ὀλίγων μὲν ἐξ ἀγορᾶς, τῶν πλείστων δὲ ἐκ δωρεᾶς. Ἰδιαιτέρως δὲ ἄξιος εὐχαριστιῶν εἶναι ὁ ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἐγκατεστημένος λόγιος ἐκ Νισύρου ἰατρὸς κ. Γ. Καζαβῆς, διότι κατέβαλε τὰς συνδρομὰς μιᾶς 25ετίας, ἵνα ἀποστέλλεται τὸ *Journal of American Folklore* εἰς τὸ ἡμέτερον Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον. Εἶναι δ' εὐνόητον ὁποῖαν σημασίαν ἔχουν τὰ εἰδικὰ περιοδικὰ διὰ πάντα ἐπιστημονικῶς ἐργαζόμενον.

3. Τὸ **Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον** ἐξηκολούθησε τὴν ἀποδελτίωσιν τριῶν κειμένων τοῦ 17^{ου} αἰῶνος ἀπὸ ἀπόψεως γλωσσικῆς, ἱστορικῆς καὶ πραγματικῆς, εἰς τὰς ὁποίας ἀποβλέπει ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἀρχείου. Παρὰ ταῦτα ἐξηκολούθησεν ἡ ἀναθεώρησις τῶν λημμάτων καὶ ἡ συμπλήρωσις ἢ συγχώνευσις αὐτῶν, ἤρχισε δὲ καὶ ἐργασία πρὸς καταρτισμὸν Εὐρετηρίου

λημμάτων, μέλλοντος νά διευκολύνη σημαντικῶς τὴν ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ συστηματοποίησιν τῆς μελέτης.

Παρά ταῦτα οἱ δύο συντάκται τοῦ Ἀρχείου ἐδημοσίευσαν τὸν δεῦτερον τόμον τῆς Ἐπετηρίδος αὐτοῦ, περιέχοντα τέσσαρας ἐπιστημονικὰς πραγματείας, ἤρχισε δὲ καὶ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ τρίτου τόμου καὶ ὑπάρχει ἐτοίμη ἡ ὕλη πρὸς πλήρωσιν καὶ τετάρτου τόμου. Ὁ εἷς τῶν συντακτῶν συνειργάσθη πρὸς τακτοποίησιν καὶ καταγραφὴν τοῦ πολυτίμου Ἀρχείου τῶν Οἰκονόμων τῶν ἐξ Οἰκονόμων, ὥστε τοῦτο νά εἶναι προσιτὸν εἰς τὴν ἔρευναν.

Σημειωτέον ὅτι καὶ τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον δὲν ἔχει συμπληρωμένας τὰς ὀργανικὰς αὐτοῦ θέσεις, ὥστε κατ' ἀνάγκην ἡ ἐν αὐτῷ ἐργασία δὲν δύναται νά προβαίη μετὰ γοργοτέρου ῥυθμοῦ.

4. Τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἐξακολουθεῖ νά εἶναι μονομελὲς καὶ στηρίζεται εἰς τὴν ἀτομικὴν ἐργασίαν τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ, μολοντί καὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ τούτου παραρτήματος ἡ ἀποστολὴ ἐνέχει ἐθνικὴν σημασίαν ὡς ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐθιμικοῦ δικαίου, διὰ τοῦ ὁποῦ θά συνεπληροῦτο οὐσιωδῶς ἡ γνῶσις τοῦ ὅλου δικαίου.

Παρά ταῦτα ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀρχείου ἠσχολήθη μόνος περὶ τὴν συλλογὴν τῆς ἐν τοῖς Γενικοῖς Ἀρχείοις τοῦ Κράτους κατεσπαρμένης σχετικῆς πρὸς τὸ Ἀρχεῖον πολυτίμου ὕλης ὡς καὶ περὶ τὴν ἐξέτασιν μὴ νομικῶν περιοδικῶν πρὸς ἀνεύρεσιν ἐθιμικοῦ δικαίου ἢ νομικῶν ἐγγράφων.

Πρὸς τούτοις περατοῦται προσεχῶς ἡ ἐκτύπωσις τοῦ 3^{ου} τόμου τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Ἀρχείου, περιέχοντος τὸ ἄγνωστον μέχρι τοῦδε Ὑπουργικὸν σχέδιον τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ 1835 περὶ Ἀρμενοπούλου καὶ ἐθίμων ὡς καὶ ἀξιόλογα ἀνέκδοτα νομικὰ κείμενα. Μεταξὺ τούτων ἰδιαιτέραν ἀξίαν τὸ περὶ «δικανικῆς τέχνης» πόνημα τοῦ ἐν Ῥουμανίᾳ Ἑλληνοδικαστοῦ Δημητρίου Καταρτζῆ-Φωτιάδου (τοῦ 18^{ου} αἰ.) ἀδρὸν δεῖγμα τῆς ἐπιδράσεως τῶν Ἑλλήνων πρὸς διαμόρφωσιν τοῦ δημοσίου βίου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ῥουμανίας.

5. Τὸ Ἑλληνικὸν Ὑδροβιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον, δι' ἰδίων οἰκονομικῶν δυνάμεων κινούμενον, εἶναι, ἀκριβῶς διὰ τοῦτο, εὐτυχέστερον τῶν ἄλλων ἐπιστημονικῶν παραρτημάτων τῆς Ἀκαδημίας, τὰ ὁποῖα, ὡς μὴ ἀμέσως πλουτοπαραγωγικά, ὑφίστανται καρτερικῶς τὸν ἀγῶνα τῆς καθαρᾶς ἐπιστήμης μετὰ τῆς ὅλης Ἀκαδημίας.

Τὸ Ὑδροβιολογικὸν Ἰνστιτούτον ηὔξησε κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος καὶ τὰς εἰδικὰς συσκευὰς καὶ τὰ ὄργανα καὶ τὰς χημικὰς οὐσίας καὶ τὴν βιβλιοθήκην αὐτοῦ, ὥστε αὕτη νὰ περιλαμβάνη νῦν ὑπὲρ τὰς τέσσαρας χιλιάδας τόμων.

Τὸ ἐρευνητικὸν σκάφος «Ἀλκυόνη» συνεπλήρωσε τὸν ἀλιευτικὸν καὶ ναυτιλιακὸν του ἐξοπλισμὸν καὶ ἀπέκτησεν εἰδικὸν ἠλεκτρικὸν βαροῦλκον, δι' οὗ ηὔξήθη ἡ ἀλιευτικὴ ἀπόδοσις τοῦ σκάφους.

Τὸ ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν ηὔξήθη διὰ νέων ἐπιστημόνων, ἀφοσιωμένων εἰς τὴν ὑδροβιολογικὴν ἔρευναν, πολύτιμος δὲ ὑπῆρξεν ἡ συνδρομὴ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, τῆς Ὑδρογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Β. Ναυτικοῦ καὶ τῆς Γεωγραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ, ἡ ὁποία ἐκτυπώνει τοὺς ἀλιευτικοὺς χάρτας τοῦ Ἰνστιτούτου.

Ἡ εὐρύτης τῶν ἐργασιῶν ἐπέβαλε καὶ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ Ἰνστιτούτου, οὕτω δὲ διὰ τῆς ἀρωγῆς τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας προσετέθη τριώροφος πτέρυξ στεγάζουσα νέον χημεῖον, αἰθούσας βιολογικῶν ἐρευνῶν καὶ βιβλιοθήκης μετ' ἀναγνωστηρίου.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐρευνητικοῦ σκάφους ὑπῆρξαν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐξαιρετικῶς εὐτυχεῖς, διότι ἀπεκαλύφθησαν ἄγνωστα ἀλιευτικὰ πεδία, πλουσιώτατα εἰς ἰχθῦς, οὕτω δὲ ἐγεννήθη ζωνρὸν ἐνδιαφέρον τῶν πρῶν δυσπίστων ἀλιέων διὰ τὰς ἐρεύνας ταύτας καὶ συχναὶ ὑποβάλλονται πρὸς τὸ Ἰνστιτούτον αἰτήσεις πρὸς ἔρευναν πολλῶν περιοχῶν.

Τὸ Ἰνστιτούτον προβαίνει εἰς ἀνακοίνωσιν τῶν ἀνακαλυπτομένων ὑπ' αὐτοῦ ἀλιευτικῶν πεδίων διὰ τοῦ κανονικῶς δημοσιευμένου Ἀλιευτικοῦ Δελτίου, ὥστε οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀλιεῖς νὰ τρέπωνται πρὸς ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν. Κατὰ τὸ ἔτος 1950 ἐδημοσιεύθησαν δύο τοιαῦτα Δελτία ὑποδείξαντα νέα ἀλιευτικὰ πεδία μεταξὺ τῶν νήσων Ὑδρας καὶ Ἁγ. Γεωργίου, καὶ τῶν νήσων Ἀμοργοῦ καὶ Δονούσης. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 Δελτίον παρέχει λεπτομερεῖς ὁδηγίας πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ πλουσίως ἰχθυοτρόφου πεδίου κατὰ τὰ παράλια τῆς Βορειοδυτικῆς Ἀφρικῆς ἀπὸ τοῦ Μαρόκου μέχρι τῆς Σενεγάλης, ὅπου ἐκτεταμένη διενεργεῖται ἀλιεῖα ὑπὸ τῶν ἀλλοδαπῶν ἀλιέων.

Παρὰ ταῦτα εἶναι ἔτοιμα πρὸς ἐκτύπωσιν καὶ ἄλλα δύο τεύχη τοῦ Δελτίου διὰ τὴν περιοχὴν Ἄνδρου — Γυάρου — Κέας καὶ τὰς μεσογειακὰς Ἀφρικανικὰς ἀκτὰς. Σημειωτέον ὅτι ἡ ἀπόδοσις τῆς πειραματικῆς ἀλιείας τοῦ Ἰνστιτούτου ἀνῆλθεν εἰς τινὰς περιοχὰς εἰς 240 χιλιογράμμα

καθ' ὥραν σύρσεως, ὥστε εὐλόγως νὰ γεννᾶται ἡ ἐλπίς καὶ ἡ εὐχή, ὅπως καὶ τὸν κοινὸν αἰσθανθῆι κάποτε τὸν ἀντίκτυπον τῆς πλουσίας ἀλιείας!

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὸ Ἰνστιτούτον συνεπλήρωσε καὶ τὸν 3^{ον} τόμον τῶν **Πρακτικῶν** αὐτοῦ, ἔνθα δημοσιεύονται αἱ ἔρευναι τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ, ἀναφερόμεναι εἰς τὴν βιολογίαν ὠρισμένων εἰδῶν ἰχθύων, εἰς τὴν κατὰ τόπους σύνθεσιν τῶν ἀλιευμάτων, εἰς τὴν τεχνολογικὴν ἔρευναν τῶν ἐλληνικῶν ἀλιπάστων, εἰς τὴν ὑδρολογικὴν ἐξέτασιν τῶν Ἑλλην. θαλασσῶν κ. ἄ.

Διὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν Πρακτικῶν αὐτοῦ τὸ Ἰνστιτούτον πλουτίζει τὴν βιβλιοθήκην αὐτοῦ ἐπ' ἀνταλλαγῇ διὰ τῶν δημοσιευμάτων 162 συγγενῶν ἰδρυμάτων.

Εὐεργετικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἔρευνα τοῦ Ἰνστιτούτου εἰς τὴν λίμνην τῆς Καστορίας, ὅπου παρετηρεῖτο ἀθρόος θάνατος τῶν ἰχθύων ἢ παρέμβασις τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ αἱ δοθεῖσαι ὁδηγίαι ἀνέστειλαν τὸ κακόν.

Ὡσαύτως εὐεργετικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἔρευνα τοῦ Ἰνστιτούτου εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς, ὅπου διεπιστώθησαν κατὰ τὴν νῦν λειτουργοῦσαν ἰχθυόσκαλαν ὕδατα ἐπικίνδυνα διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν, ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται ἡ μετὰθεσις τῆς ἰχθυόσκαλας εἰς νέον μέρος, εὐρεθὲν ἄνευ παθογόνων μικροβίων.

Παρὰ ταῦτα τὸ Ἰνστιτούτον ἐξήτασε τὰ ὕδατα τῶν ἀλυκῶν.

Αἱ **τεχνολογικαὶ** ἔρευναι τοῦ Ἰνστιτούτου ἐστράφησαν περὶ τὴν συντήρησιν καὶ ἀξιοποίησιν τῶν ἀλιευμάτων, ἵνα προέλθωσιν σοβαρὰ ἀποτελέσματα ἀφορῶντα τὴν διατροφήν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ὅλην ἐθνικὴν οἰκονομίαν διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς συστηματοποιήσεως τῶν ἀλιπάστων καὶ τῶν κονσερβῶν.

Ὁ ἐν **Ρόδῳ** Ἰδρυβιολογικὸς σταθμὸς μετὰ τοῦ ἐνυδρείου καὶ τοῦ μουσείου ἐπλουτίσθησαν διὰ νέων εἰδῶν καὶ παρέχουν ἀρίστην καὶ διδακτικωτάτην εἰκόνα, ὥστε τὸ κεντρικὸν ὑδροβιολογικὸν Ἰνστιτούτον ἀποβλέπει βασίμως εἰς τὴν ἴδρυσιν ἐνυδρείου καὶ ἐν Π. Φαλήρῳ, ὅπου ἀνευρέθη ὁ κατάλληλος χῶρος. Τὴν διδακτικὴν αὐτοῦ ἀποστολὴν τὸ Ἰνστιτούτον συντελεῖ καὶ διὰ προβολῆς κινηματογραφικῶν ταινιῶν κατὰ τὰς σταθμεύσεις τῆς Ἀλκυόνης καὶ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Πειραιῶς.

Δωρεὰς ἐδέχθη τὸ Ἰνστιτούτον παρὰ μὲν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης 20 ἑκατομμ. δραχμῶν, παρὰ δὲ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος 5 ἑκατομμύρια, παρὰ τοῦ κ. A. Sherman ἐξ Ἀμερικῆς μίαν ἀερόφυκτον ναυ-

τικήν μηχανήν 3 ἵππων καὶ παρὰ τῆς κ. Ἀγγελικῆς Παναγιωτάτου τριακοσίας ὄγδοῆκοντα χιλιάδας δραχμῶν.

ΕΠΑΙΝΟΙ, ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΛΙΑ

Ἡ οἰκονομικὴ ἀνεπάρκεια τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἡ ἔλλειψις εἰδικῶν δωρεῶν διατηροῦν ἀκόμη περιωρισμένον τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἄλλοτε εὐρύτερον ἀπονεμομένων βραβείων, δι' ὧν ἐκινεῖτο ἡ ἐθνικὴ ἀμιλλα καὶ ἡ βελτίωσις τοῦ ἐθνικοῦ βίου. Αἱ ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ μάλιστα παρὰ λαῶ, τοῦ ὁποίου εἶναι γνωστὴ ἡ φιλοτιμία ὡς ἱστορικὴ κληρονομία, εἶναι σπουδαῖον κίνητρον πρὸς πρόοδον. Διὰ τοῦτο ἡ Ἀκαδημία διαπιστοῖ μετὰ λύπης τὴν σπάνιν ἀθλοθετῶν, μάλιστα δὲ τὴν ἀπουσίαν πλειόνων παλαιῶν ἀθλοθετῶν, ὥστε νὰ μειωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπάθλων καὶ νὰ παρίσταται τὸ ἔθνος ὡς ἀποτεθαρρημένον καὶ ὑποτιμῶν ἢ ἀποφευγόν τούς εὐγενεῖς ἀγῶνας, τούς προάγοντας τὴν ἐθνικὴν ζωὴν.

Μετὰ γνώμην τῆς Α' τάξεως καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμεται :

1. Ἐπαινος εἰς τὸ κ. Σεραφεῖμ Κ. Τσιτσᾶν, δασάρχην Φθιώτιδος, διὰ τὸ ὠφέλιμον αὐτοῦ βιβλίον «Στὰ ἄγρια ὄρη», ἐν τῷ ὁποίῳ μετὰ κατάλληλον εἰσαγωγὴν ἀναπτύσσει ὁ συγγραφεὺς τὴν ὠφελιμότητα τῶν δασῶν καὶ τὴν καταλληλότητα ἐκάστου εἴδους δασικῶν δένδρων δι' ἐκάστην Ἑλληνικὴν περιοχὴν, συνδέων πρὸς ταῦτα καὶ ἀρχαίους Ἑλληνικοὺς θρύλους καὶ νέας Ἑλληνικὰς παραδόσεις, συγκροτῶν δὲ οὕτω διδακτικὸν ἀνάγνωσμα.

Μετὰ γνώμην τῆς Β' τάξεως καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμεται :

2. Ἐπαινος εἰς τὸν κ. Πολύβιον Β. Τσάκωναν, πρόεδρον τῆς «Πνευματικῆς Ἑστίας» Ῥεθύμνης Κρήτης, διότι μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κρήτης ἰδρύσας τὴν εἰρημένην «Πνευματικὴν Ἑστίαν» καὶ μετ' αὐτῆς βιβλιοθήκην, ἀριθμοῦσαν σήμερον περὶ τὰς τρεῖς χιλιάδας τόμων, ὀργανώσας δὲ καὶ παντοίας μορφωτικὰς διαλέξεις καὶ μαθήματα διὰ τελειοφοίτους τοῦ Γυμνασίου, πρὸς δὲ τούτοις ὀργανώσας ἐν Ῥεθύμνῃ Ὀδεῖον καὶ συγκροτήσας Ναυτικὸν Ὅμιλον, ἐπέτυχε τὴν δημιουργίαν πνευματικῆς κινήσεως καὶ ζωῆς ἐν τῇ Κρητικῇ ταύτῃ πόλει, τὴν ὁποίαν καὶ οἰκονομικῶς ὠφέλησε διὰ τῆς ἰδρύσεως μεγάλης ἐλαιοβιομηχανίας.

3. Βραβεῖον ἀπονέμεται εἰς τὸν Μουσικὸν κ. Στέφανον Βαλ-
τετσιώτην, διότι ἀπὸ τεσσαράκοντα περίπου ἐτῶν διαμένων ἐν Ἀθή-
ναις ἀφωσιώθη ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἰδέας τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ μελοδράματος καὶ εἰς τὴν παγίωσιν αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι εἴτε μετὰ
τοῦ ἀειμνήστου Λαυράγκα ἐργαζόμενος εἴτε καὶ μόνος μετὰ τὸν θάνα-
τον ἐκείνου, συμπληρῶν δὲ ἐν ταυτῷ τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ τούτους καὶ
δι' ἰδίων μουσικῶν συνθέσεων ἐμπνεομένων καὶ ἐκ δημοδῶν ᾠμάτων.

Μετὰ γνῶμην τῆς Γ' τάξεως καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπο-
νέμεται :

4. Βραβεῖον πατριωτισμοῦ καὶ αὐτοθυσίας εἰς τὸν Καλύμνιον
ἀνάπηρον ἀλιέα Νικήταν Γλυνάτσην, διότι «οὗτος προθύμως ἀνέ-
λαβε καὶ ἐπιτυχῶς, ἀλλ' ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀμοιβῆς ἐξετέλεσε καθ' ὅλην
τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν
συμμάχων καταλήψεως τῆς Δωδεκανήσου μετὰ προφανοῦς κινδύνου τῆς
ζωῆς του, τὸ σπουδαῖον ἀλλὰ καὶ δυσχερέστατον ἔργον τῆς συλλογῆς
στρατιωτικῶν πληροφοριῶν περὶ τῆς κινήσεως τῶν ἐχθρικῶν πολεμικῶν
καὶ μεταγωγικῶν πλοίων καὶ στρατευμάτων, ἰδίᾳ ἐν Λέρῳ, τὰς ὁποίας
καὶ μετέδιδεν εἰς τὰς ἐν τῇ Μικρασιατικῇ ἀκτῇ συμμαχικᾶς ὑπηρεσίας
μεταβαίνων ἐκεῖ τακτικῶς κατὰ τὴν νύκτα διὰ τῆς μικρᾶς του λέμβου».

Χαρακτηριστικὸν τοῦ πτωχοῦ ἀλλ' ἡρωϊκοῦ τούτου ἀλιέως εἶναι
τὸ λεγόμενον ὑπ' αὐτοῦ μετ' ἀπροσποιήτου μετριοφροσύνης ὅτι «αὐτὸ
θὰ ἔπραττε καὶ πᾶς ἄλλος». Βραβεύουσα ἡ Ἀκαδημία τὸν μονόχειρα
καὶ μονόφθαλμον τοῦτον ἀλιέα διὰ τὸν πατριωτισμὸν του καὶ τὴν αὐ-
τοθυσίαν του, τιμᾷ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀγνώστους
ἥρωας τῆς Δωδεκανήσου, οἱ ὅποιοι συνήργησαν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν
τῆς πατρίδος των ἀπὸ τῆς μακραίωνος δουλείας.

ΜΕΤΑΛΛΙΑ

1. Ἀργυροῦν μετάλλιον ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία μετὰ πρότασιν
τῆς Γ' τάξεως εἰς τοὺς Ἱερεῖς καὶ τοὺς Διδασκάλους τῆς Δωδε-
κανήσου ὡς ἐν ἔθνικὸν σύνολον, διότι κατὰ τοὺς μακροὺς αἰῶνας τῆς
ὑπὸ ξένους ζυγοῦς διαβιώσεως τοῦ δωδεκανησιακοῦ λαοῦ οἱ Ἱερεῖς καὶ
οἱ διδάσκαλοι ὡς σκαπανεῖς τῆς πίστεως καὶ τῆς παιδείας, τῶν πατρο-
παραδότων τούτων παραγόντων καὶ στυλοβατῶν τῆς ἔθνικῆς ὑποστά-
σεως, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐλιποψύχησαν, ἀλλ' ἀδιαλείπτως ἐνέπνεον, ἐδί-

δασκον καὶ ἐφρονημάτιζον τὸν λαόν, ὥστε οὔτος μῆτε ἐν τῇ θρησκευτικῇ αὐτοῦ πίστει νὰ κλονισθῇ μῆτε τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ συνείδησιν νὰ ἀποβάλλῃ, ἀλλὰ τούναντίον νὰ παραμείνῃ ἀρραγῆς καὶ διατηρῶν ἄσβεστον τὸ ἱερὸν πῦρ τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ἀποκαταστάσεως παρὰ πᾶσαν ἀπειλὴν καὶ παρὰ πάντα κίνδυνον ἀπὸ τῶν ξένων δυναστῶν.

Παρὰ τὸ ἐν Ῥόδῳ ἀνεγερθὲν καλλιμάρμαρον σχετικὸν μνημεῖον, τὸ μετάλλιον τῆς Ἀκαδημίας, ἐκπροσωποῦν τὴν εὐγνώμονα διάθεσιν τῆς πνευματικῆς Ἑλλάδος πρὸς τοὺς σφυρηλατήσαντας τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν τῆς Δωδεκανήσου, θὰ ἀποτελῇ διηνεκὲς σύμβολον τῆς ὑπερτάτης ἠθικῆς ἀξίας τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος.

2. Ἀργυροῦν μετάλλιον ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου αὐτῆς εἰς τὸν κ. Ἴπποκράτη Καραβίαν πρὸς ἐπιβράβευσιν τῆς μακροτάτης αὐτοῦ ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς δράσεως ἰδίᾳ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς μεγάλης ἀποστολῆς τοῦ καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς πατρίδος εὐφημότατα γνωστοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσοῦ» ὡς καὶ τῆς «Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας», ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν φιλόστοργον ἐστίαν τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Ὁ Ἴπποκράτης Καραβίας, προβεβηκῶς ἤδη τὴν ἡλικίαν, δικαιούται νὰ ἀποβλέπῃ μετὰ ὑπερηφάνου ἱκανοποιήσεως πρὸς τὰς ἀπὸ μακροῦ χρόνου παρασχεθείσας ὑπ' αὐτοῦ ὑπηρεσίας καὶ ὡς Ἐφόρου τῆς ἐθνικωτάτης Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν καὶ ὡς προέδρου τοῦ «Παρνασσοῦ» καὶ τῆς «Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας», ὅπου καὶ δι' εὐφραδοῦς λόγου καὶ δι' ἀδρῶν ἔργων ἐξυπηρέτησεν ἀόκνως τὴν τε θρησκευτικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν, μάλιστα δὲ κατὰ τὰς δυσκόλους περιστάσεις τῆς πατρίδος.

3. Ἀργυροῦν μετάλλιον ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία, μετὰ πρότασιν τῆς Β' τάξεως, εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐδρεύουσαν «Ἑταιρείαν Μακεδονικῶν Σπουδῶν», διότι εἰς σχετικῶς βραχὺ χρονικὸν διάστημα κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ εἰς τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσαν σοβαρὰν ἐπιστημονικὴν καὶ γενικώτερον, ἐθνικὴν ἐστίαν σημαντικῶν δημοσιευμάτων, ἀναφερομένων εἰς τὴν Μακεδονικὴν κυρίως, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν εὐρυτέραν ἐθνικὴν ἱστορίαν, κατανεμομένων δὲ εἰς τρεῖς σειρὰς ἤτοι τὴν «Μακεδονικὴν βιβλιοθήκην», τὴν «Μακεδονικὴν Λαϊκὴν βιβλιοθήκην» καὶ τὴν «Ἐθνικὴν βιβλιοθήκην» παρασχοῦσας ἐν συνόλῳ εἴκοσι τέσσαρας τόμους. Παρὰ ταῦτα ἡ δραστηριὰ Ἑταιρεία ἐξέδωκε σειρὰν «Ἐπιστημονικῶν Πραγματειῶν», ἀναφερομένων εἰς θέματα

φιλολογικά, θεολογικά, νομικά και οικονομικά. Ἐπιπλέον ἀξιόλογον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Μακεδονικά» ἤρχισε νὰ ἐκδίδῃ ἡ Ἑταιρεία τῷ 1940. Ἐὰν προσθέσωμεν ὅτι καὶ ιδιόκτητον μέγαρον ἐν κεντρικῇ τῆς πόλεως θέσει ἀνεγείρει ἤδη ἡ λαμπρὰ αὕτη Ἑταιρεία θὰ δικαιώσωμεν πλήρως τὴν ἀπονομὴν τοῦ μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας, ἡ ὁποία δὲν ἀποβλέπει μόνον εἰς τὴν βράβεισιν τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐνθάρρυνσιν πρὸς μέλλουσαν ἐθνικὴν πνευματικὴν δρᾶσιν ἐν τῷ κατ' ἐξοχὴν ἐθνικῷ πνευματικῷ καὶ πανεπιστημιακῷ κέντρῳ τῆς Β. Ἑλλάδος.

Τοιοῦτο ὑπῆρξε τὸ πολυσχιδὲς ἔργον τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, συντελεσθὲν ἐν μέσῳ ἀγῶνων καὶ δυσχερειῶν ἐν εὐγενεῖ ἀμίλλῃ καὶ ἀδιασπάστῳ ἀλληλεγγύῃ πάντων τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἐμπνεομένων ὑπὸ τῆς ὑψηλῆς ἰδέας τῆς ἐθνικῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ πρόθυμος παρουσία ὑψηλῶν προσώπων ὡς καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῆς πολιτείας καὶ τῆς διανοήσεως καθ' ἑαυτοῦ προκαλεῖ τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἔργου ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως μὴ λιποψυχήσωμεν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.
